

På husbesøk i Finnmark.

Mor Elen var blind og bodde på en avsidesliggende plass opp i en av våre lange fjorder i Finnmark. Hytten var av de aller dirligste. En liten dør førte direkte fra markene og inn i det lille vesle rummet. Der borte i en seng som var slått til veggen lå den gamle. Sengen inneholdt bare filler og noen gamle saueskind. Der var mørkt og dystert der inne. En liten parafinlampe hang under taket, men den oste mer enn den lystet.

Gamle mor Elen lå der borte i sin dirlige seng, syk og forkommen. Jeg gikk bort, hilste med Guds fred og begynte å snakke med henne på det lappiske sprog. Det lystet over ansiktet når hun hørte jeg kunne sproget. Hun strakte sine magre hender ut for å gripe etter mine, og da hun fikk tak i dem, sa hun: «Les Guds ord for mig, og syng en salme». —

Ut fra kuttbarmen tok jeg den lappiske salmebok og fant frem en salme. Er det noen spesiell du vil jeg skal syng, spør jeg. — Hun løfter sig på sitt usle leie og sier: — Syng denne. — Der mange skal komme fra øst og fra vest, og sitte tilbords i Guds rike. Med Abraham, Isak og Jakob til gjest. Hun forsøkte å følge med under sangen, men stemmen var brusten, og det var vanskelig for henne å være med. Men der lystet av ansiktet. — Hun var med med hele sin sjel. —

Fra den lappiske bibel leste jeg om den store hvite flokk som stod for tronen, med palmegrener i sine hender. Hun lyttet med begjærighet. Og mens jeg holdt på å forklare disse herlige sannheter, fløt begeret over for henne. Hun slo hendene sammen og begynte å prise Gud. — En vidunderlig stillhet lå sig over hytten. Jeg blev stum der jeg satt. Jeg forstod at det var Guds kraft i lerkaret.

Men dei skal og vitna

Joh. 15, 27.
Eg veit um ein frelsar so kjærlig som maktar å lytta kvar ein
Eg veit um ei livs-kjeldra herleg der svartaste syndar vert rein.

Eg veit um ein rikdom som dekkjer alt det du treng til di ferd.
Eg veit um ein nåde som strekkjer seg yver ei heidningeverd.

Ein livande nåde som varer langt framum ei levetid
For bundne, lengtande skarar ei kraft som gjer verkeleg fri inn.

Tenk vi som fekk det som var lovå i Jesus — ja hans frelses-skrud — so vi ved hans nådegåva fann sølteste kvilla i Gud

Skal vi gå å telgja med dette og lata sjølane døy
Ja — då kan vi venta med rette at livet vort visnar som høy.

Nei — spreida dei frelsande strålar so dei til all verdi når
Til Afrikas — lave jord-krålar der myrke og djævelskap rår.

Til Indias mørkaste soner til Kinas harde nasjon
Av ætternes millioner — Gud skapar sin frelsunion.

Eit herlegdoms rike av alle dei frelste Guds born i mengd
Eit rike som aldri skal falla men stråla i ævelend.

Om fekk vi so fast eit rike og vart vi so herleg løyst so lat oss sjå til at me ikkje avviser Guds manande røyst.

Gud ynsker at alle skal slutta seg under misjonens flag
Til basunen heime og ute oss kalder til Kristi dag —.

Sigrud Steffensen.

Jeg vet på hvem jeg tror

(2. Tim. 1: 12 — Johs. 9: 24—38.)

Kan det tenkes noe større enn å eie personlig, salig visshet om sin sjels frelse, og i og med denne visshet eie helighets håp med lys over graven og evigheten?

Det er mulig for alle å opnå denne visshet, de som for alvor ønsker å eie den. Men den kan aldri vinnes utenom Jesu Kristi evangelium, som bringer bud om hans fullkomne frelsesverk. Det er mange som tyr til religioner og menneskeninger for å finne trøst og lys men det er spukne brønner som ikke kan holde vann. Bibelen fører oss i forbindelse med den levende Gud og Frelser. Det er et levende og kraftig ord, skarpere enn noe treegget sverd. Jesus sier: Om noen vil gjøre guds vilje, han skal kjenne om læren er av Gud.

Sett mig så jeg ser dig Jesus i ditt guddomsord.
Tal til mig og la mig høre du i ordet bor.

Alle som vil høre og motta ordets dom og frelse — dom over all synd og alt vårt eget, men fri og fullkommen frelse gjennom Jesu Kristi fullbragte verk — skal i likhet med den blindfødte oppleve et frelsende møte med Jesus og kunne være likeså viss i sin sak som han var. Da veier ikke menneskeninger så meget hverken fra eller til. En kastes ikke lenger omkring av et hvert lærdomsvær eller av sitt arme hjertes luner, men har ankerfeste for sjelen i den evige klippe og eier oplevelsens salige visshet: Jeg som før var blind, ser nu! Jeg har møtt en mann som har sagt mig alt hvad jeg har gjort. (Johs. 4: 29). Denne mann har mer å si oss. Dette sier han,

Idet han trer inn i verden: — Jeg er kommet for å gjøre, o Gud, din vilje, og ved denne vilje er vi heliggjort ved ofringen av Jesu Kristi legeme den ene gang.
En gammel Herrens tjener har sagt: I forholdet til Gud må en få tak i det fullkomne. Bare det gir visshet. Det løser den budne samvittighet og løfter byrden av våre skuldre.

«Når jeg det fatt i bønner får straks himlen åpen for mig står».

Her er det grunnlag på hvilket Anden kan vidne med vår ånd at vi er Guds barn. Rom. 8: 16.

Hvem hører du til? Hører du til fariseerflokk som står på avstand, fremmed for Kristus og stoler på ditt eget strev? Gjør du som disse, diskuterer religion og kristendom og argumenterer med vantroens hvem og hvordan og hvorledes? Er du skeptisk og spydig mot troens frimodige bekjennere og er du med og kaster disse ut og gjør livet surt for dem?

Min venn! Du har ikke råd til dette! Du går glipp av for meget. Den som ikke tror er allerede dømt. Han skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham. (Johs. 3: 36). Du må bli en viss, sterk og glad Jesu disippel. Sålenge du er uviss i den sak er du selv gjeldløs og ute av stand til å hjelpe andre.

Han er min glede, han er min sang. Ham vil jeg prise livsdagen lang. Han skal jeg evig leve hos Gud, han er min brudgom, jeg er hans brud.

Ett vet jeg: Jeg som var blind, ser nu!

Kr. Nordveien.

Ta hånd om de unge.

Det er ikke med tanken på de unge som allerede har valgt sig en løpebane for livet dette skrives, men i første rekke de i overgangsalderen som står spørrende og undrende hvilken vei de skal velge. Denne tid er uten tvil det vanskeligste stadie for mennesket. Det er kamp om dem og denne kamp blir større og større dag for dag.

Gjøres det noe for å få tak i disse gutter og jenter som går ut skolen? Ja, fra alle hold. Men allikevel kommer de kristne i skyggen og i bakgrunnen i sammenligning med de andre store forbund og foreninger.

De fleste kristne forstår ikke og verdsetter ikke barne- og ungdoms arbeidet på den rette måte. Man mener det er en bisak som hvem som helst kan påta sig å arbeide med, og den er også stemplet for det i mange forsamlinger. Men verden derimot har fått øinene op for dette og arbeider mer intens og mer målbevisst enn noensinne før.

Av et utdrag i «Arbeiderbladet» for en tid siden skriver redaktøren følgende om den store landsleir

som blev holdt for de unge arbeiderbarn ved Stavern:

« — Bør ikke foreldre forstå at barn og ungdom blir rikere ved å delta i dette arbeide og slike sammenkomster? De eldre generasjonene hadde i sin opvekst ikke høve til å være med på slike begivenheter. Men hvorfor vises der da så liten forståelse for dette arbeide? » Og tilslutt: «Var det ikke på tide at vi satte vårt preg på opdragelsen og dermed også på utviklingen? »

Det er nettopp hvad jeg vil si til oss troende: Slå ring om dem! La intet bli spart når det gjelder deres evige vel og ve. Og vi må også regne med at det vi sår får vi høste. Har vi vært likegyldige når det gjelder dette arbeide, får vi også høste frukter derefter.

Ta hånd om de unge, og la dette arbeide få en bred plass i forsamlingen.

Stefan P. Trøber.

«Å hvor jeg ønsker de kristne må legge disse ord og denne sak tungt og alvorlig inn over sig, så det blir bønn for å få det ordnet.

Setteren

shien, talte Guds ånd til mig så jeg omvendte mig, bekjente all min synd og Jesu Kristi blod renset mitt hjerte i fra all urettferdighet. Derpå lærte Gud mig gjennom en stor sykdom å ofre mig helt for evangeliets tjeneste. Jeg forstod at Han i sykdommen på mig for å få mig villig til å gjøre Hans vilja. Fra den stund gav jeg Gud legeme, sjel og ånd til Hans tjeneste, eller å brukes for Ham i sin gjerning i landsbyene i øst, vest, syd og nord for å vidne om Jesus.

Om mitt legeme somme tider lider ond, er mitt hjerte stadig glad. Jeg har stadig fred og glede hos Jesus; for jeg vet at himmelens lønn er stor.

Jesus elsker mig i sannhet. Han har kalt mig til å være Hans tro tjener til Han kommer.

Jeg beder alltid til Gud for dere, at Han snart vil sende dere ut til oss og bevare dere alle i fred til vi møtes igjen.

Hilsen med Salmen 121.

Hilsninger til barna og til min kjære broder og søster Schoeder. Eders i nåden bevarte broder. Kuo.

Hilsen fra en kinesisk evangelist

Dette er et brev i fra vår evangelist i China, jeg sender det inn til bladet, for det kan være til velsignelse å lese det. Han skriver:

Kjære broder og søster Schroeder! — Fred.

Efter dere har forlatt China, har jeg så ofte tenkt på dere. Håper dere snart kan komme tilbake og lede Herrens små lam. Jeg beder Gud må helbrede broder Schroeder fra hans sykdom, ære til Jesus. Han vil fullbyrde vår bønn.

Jeg vil med glede skrive og fortelle hvordan jeg blev frelst, og hvordan Herren leder mig. I fra jeg var barn har jeg hørt om Jesus (mine foreldre trodde på Jesus), men jeg forstod det ikke; derfor fortsatte jeg i synd. Efter at jeg kom til deres misjon i Yutze-

nde venner
BANK-KAFÉ
Gve Gabrielsen
2 b II, ved Y
e og smorbred
Rimelige
Steve
tenigheten i
11.—12.—13.
begynner med
ingenfor Haug
og frue.
velkommen.
er ønsker lo
egnede.
Lars Larsen
enigheten
n og flittig i
g omte: H
melsete?
forstå Krist
dem, han be
hele mis
ne med Jesu
le forfriste
stende mark
holder den d
lidende.
n likeså
rken sin d
skridet vi
ce. Prøv de
u går frem
het og g
Herrens ve
tilbake.
nds
ud, H
Thorleif
Gjert
reiser:
T. J
or E
Thieba
Krist
Strø
gård
e.
og
S

MISJONSRØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste. Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Abonnementspris er i løsslått 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene.

Lidelsens gåte

Vær stille, trette hjerte, Jesus tale vil til dig, lindre for dig sorg og smerte, rydde for dig stenet vei.

Du har undres mange gange: hvorfor skal jeg lide så? Pass for pass — så smale, trange du igjennem måtte gå.

Du har kjempet, bedt og strevet i bli hellig, god og ren: Har du glemt hvad der står skrevet?

«Herren renser fruktbar gren.» Når du ser et tre med frukter, hvad har ikke kniven gjort?

Den største hindringen.

I et intervju i «Dagen» den 3. august uttalte domprost Hygen at han hadde inntrykk av at Frank Mangs virksomhet var i sterk tilbakegang.

Ronald Fangen har sent en skrivelse til «Dagen» i anledning nevnte skrivelse. Ronald Fangen skriver i blant annet:

«Jeg har hørt Frank Mangs tale et par ganger, og jeg kjenner ham personlig. Han er en mann som brenner for Kristi sak. Noe annet eksisterer ikke for ham.

Frank Mangs har utvilsomt gjort en god gjerning i Norge som kristen forkynner og sjelesorger. Har kirken grunn til å snakke overlegent nedsettende om hans virksomhet? Det forekommer sannsynlig at også kirkens forkynning er tynn.

Om vi «meget frukt» skal bære, alt vårt eget må forgå. Pral og stolthet, egen ære lides bort ved trengsler må.

Kjære venn! Hold op med strevet! du behøver hvile — ro. Du av tvil er sønderrevet. Løftene må bli ditt bo.

Hør! du trette, kjære broder disse enkle, sanne ord: Gud langt mer enn kjærlig moder vil for dig nu dekke bord.

Wilh. Holm.

Bibelen.

En muhamedaner kom inn i et bibeldepot i Kappstaden og spurte etter «en hel bibel». Han forklarte seg således: En gang jeg ryddet op i et tomt hus kom jeg over en gammel bibel i en søppelkasse.

Ingen, sa han, hadde gitt ham undervisning i denne henseende — bare boken. Siden har han og hans hustru sluttet sig til kristendommen.

Fra arbeidet i Belgisk Congo

Alb. M. Christiansen.

Her ser vi misjonær Alb. M. Christiansen utenfor misjonastasjonen sammen med en del av sine skolegutter.

Intrykk från ett besök i Sarpsborg.

Lördagen den 14. Aug. drog en gruppe venner från församlingen Kungsgatan 22 tillika med några stycken från Alingsås förmedelst omnibus till Norge med Sarpsborgs huset därstädes kl. 1/2 10 på aftonen.

gator och kvarter. Till möte samlades vi kl. 1/2 11 i. m. dit vänners samlades från olika håll. Här kom den ena fullsatta bussen efter den andra förutom bilar också från andra städer.

Efter mötet anordnades gemensam middag för alla tillresande och på eftermiddagen hölls ett möte i parken. Några av oss som ej förr varit i Sarpsborg ville också gärna se Sarpsfjorden.

angående noen uttalelser som har hørt fra enkelte som mener at det ikke personlig har noen nytte å lytte til ordets forkynnelse, de går for å gjøre predikantens tjeneste.

Han skriver blandt annet følgende som ikke bare har sin betydning i Sverige, men også i Norge:

«I Russland og særlig i grensetraktene der, hunger man efter Guds ord og gledes ved det. Men vil ha lange møter, hører man Guds ord og synge mange sanger, for Guds ord er ikke så rikelig der. I Tyskland holder det å bli likedan. Bare utviklingen har fått sin gang, så kommer det til å bli vanskeligere å være en sann kristen også der.

Hvilken oppfatning fikk de av denne gudstjeneste, de menn som var utsendt av Himmler, sjefen for det hemmelige politi? Hva hadde de å melde? Dersom de fullt upartisk formådde å bedømme stemningen hos Niemøllers trofaste, så vilde rapporten lyde: Han var farlig på prekestolen, men han er langt farligere i fengslet, og han vil sannsynligvis bli farligst om han får en streng straff.

Man urydder ikke levende kristendom på den måten. Mektigere herrer enn Hitler har forloftet sig på den opgave å erstatte den Gud «som lar alt samvirke til det beste for dem som elsker ham.»

For å gjøre predikanten en tjeneste.

I «Missionsförbundet» skriver pastor Paul Johansson en artikkel

Nåd utöver nåd. På kvällen ett möte i Folkets hus som mer ca. 1000 personer och var satt. Förutom predikningar var här en hel del trofarska sång. Detta var det sista mötet som var med om. Sedan var tvända tillbaka till missionen där vi tagit farväl anträdde sedan till Sverige med glad tacksamhet till Gud över att åter sammanträffat med personer som varit hos oss och som med evangelium, glada över att de ved å träffa så många fria Kristliga verksamheten stort utrymme i vårt broder Norge både vad auktoritet och flytande beträffar. Så till en hjärtligt tack till alla som också så stort tillmötesgående välsigne ditt folk.

Broderligen i Herren. J. G. Lindmark

Veien til et fruktbar liv.

Engang besøkte jeg en kateketa Santa Clara Dalen i Kalifornien skrev pastor Stanley H. Friedman Dette var ved den tid fru Kristen skulde overrises, og fra en bestemt vannet pumpet ut i den røtter fikk derved så meget som kunde drikke. Få måneder senere kom jeg tilbake til samme sted. Hvert eneste tre stod da fullt av frukt. Ja mere enn hundret hadde bra endog så rikelig at de måtte stives av for ikke å brenke. Lengst og da etter således å bære frukt for Herren? Husk da at det bekk er full av vann» Salm 124: Der er nok også for dig, var det ikke tilfreds med for lite!

for det var nesten de man kom hen på Øst der noen som sa de skilte borg den 15. Og det så å de kom. Jeg fikk finne ut hvor alle de bilene kom, men ga ut at det vilde være ne op de steder som presenterer Misjonshuset mer ca. 500 mennesker sprent på formiddagen stod folk i sidegangen og utover og ikke inn. Syvmann Halden var nu kommet på sanger av dem der Anders Holm m. a. så taite Andreaassen fra 2. Kor. 4, 3-6

Den ufrøleste som vil bli frelst og vil Guds åsyn blotter fra ikke så meget mer. Mange ser kunser bare krav og de åsus. Guds herlighe fra Jesu åsyn: Full sannhet. Har man er man kvitt sine åsyns lys er liv, de og lykke. Men nå vil se ham som ha og bli ham lik.

Så talte Henriks stad fra Sal. 72-1 at Hans navn

SPREDTE

Stevne i Sarpsborg. Det blev rene stevne i Sarpsborg. Nu hører også Åre Sarpsborg fortiden till fikk både til å være minne rikere. Aldri skivnes ut av erindring, enorme deltagelse, disse ter og den store ube de ved å treffe så ma rens små på en plass. Lørdag samledes i församlingslokale «M til velkomstmøte, et kort møte på tve blev jespiskert og mange folk samlet på kølet var så godt som aljonshuset er et prekt Nu var det nyoppussede nye lyskupper kastede og dempet lys ut og til bli blendet av de sterke var før. Her i dette gav Gud oss et herlig Trober, församlingen ungdomsleder, åpnet, 18. 16 fig. c. Undertergedne fra det beste om at Jesus har ståte om at Jesus har Så taite vår gamle br over disse ord: «Bl hos over trengte å be dem hadde sine fristelser aldrende likeså, og da dagen heller. Ditt sen fra Drammen tatt kraft og myndighet. møtet og Gud taite til ved tungetale og tyd Det var et deilig m start til det store stev. På slutten av de svenske venner fra var ca. 24 stykker og De fikk en spesiell og så var stevnet bli nalt.

SPREDTE FELTER

Stevne i Sarpsborg

Det blev rene stor-stevne i Sarpsborg.

Nu hører også årets stevne i Sarpsborg fortiden til, og vi som fikk nåde til å være der blev et minne rikere. Aldri skal nok dette til evig tid. Jesus begynte smått og det ser smått ut idag, ja det ser ut som kristendommen er på tilbake-tog, men Gud har flere tilbøder idag enn noen gang før. Og han skal seire for evig. Så fortalte Henriksen en gripende beretning om en mor som holdt fast ved forvisningen Gud hadde gitt henne, om at hennes barn skulde bli frelst. Hun døde i troen på dette og på gravhaugen bødte det sig 5 voksne barn og gitt liv til Gud. — Kristus skal seire i familien; løftet hører oss til og våre barn.

Kl. 1 samledes vi en ca. 140 stk. til felleismiddag på Promenadekafeen, og kl. 3 var det møte i den skjpende vakre Kullås-parken. En park som Sarpsborg har grunn til å være stolt av. A. Holm åpnet møtet og så talte undertegete fra Mark. 10, 46 fig., om den blinde Bartimeus som Jesus helbredet. — Siden talte Andreassen, Karl Pettersen og Henriksen. Vi sådde ordet ut til den store lyttende skare, i sin tid finner vi det igjen.

Kl. 5 var det møte igjen og nu i lokalet Folkets Hus. Et helt nytt, moderne lokale som rummer ca. 1000 mennesker. Da møtet tok sin begynnelse var det heit fullt. Stefan Trøber åpnet med Sal. 42 og så talte Hegg om Sakkeus. Siden blev ordet gitt fritt og en hel skare benyttet anledningen til å vidne om sin frelse. Blandt disse var flere av syvmannsmusikken, Kristoffersen, Linnmann og Gustavson fra Gøteborg, Midje og Filip Dammen fra Ski og mange flere som jeg ikke kjenner navnene på. Meget herlig fikk vi høre og midt i blandt vidnesbyrdene stemte noen av de svenske søstre i en herlig sang på det velklingende vakre svenske sproget. Men tiden gikk og Holm måtte bryte møtet av. Han takket oss for samværet og så måtte vi reise. Nu hører stevnet fortiden til, men jeg gjentar: Vi er blitt et minne rikere. — Så takk da dere i Sarpsborg for sam-

Det er noen hvis navn en tid stakk op i tiden og det er noen idag. Disse foravinder, men Jesu-navnet blir til evig tid. Jesus begynte smått og det ser smått ut idag, ja det ser ut som kristendommen er på tilbake-tog, men Gud har flere tilbøder idag enn noen gang før. Og han skal seire for evig. Så fortalte Henriksen en gripende beretning om en mor som holdt fast ved forvisningen Gud hadde gitt henne, om at hennes barn skulde bli frelst. Hun døde i troen på dette og på gravhaugen bødte det sig 5 voksne barn og gitt liv til Gud. — Kristus skal seire i familien; løftet hører oss til og våre barn.

Kl. 1 samledes vi en ca. 140 stk. til felleismiddag på Promenadekafeen, og kl. 3 var det møte i den skjpende vakre Kullås-parken. En park som Sarpsborg har grunn til å være stolt av. A. Holm åpnet møtet og så talte undertegete fra Mark. 10, 46 fig., om den blinde Bartimeus som Jesus helbredet. — Siden talte Andreassen, Karl Pettersen og Henriksen. Vi sådde ordet ut til den store lyttende skare, i sin tid finner vi det igjen.

Kl. 5 var det møte igjen og nu i lokalet Folkets Hus. Et helt nytt, moderne lokale som rummer ca. 1000 mennesker. Da møtet tok sin begynnelse var det heit fullt. Stefan Trøber åpnet med Sal. 42 og så talte Hegg om Sakkeus. Siden blev ordet gitt fritt og en hel skare benyttet anledningen til å vidne om sin frelse. Blandt disse var flere av syvmannsmusikken, Kristoffersen, Linnmann og Gustavson fra Gøteborg, Midje og Filip Dammen fra Ski og mange flere som jeg ikke kjenner navnene på. Meget herlig fikk vi høre og midt i blandt vidnesbyrdene stemte noen av de svenske søstre i en herlig sang på det velklingende vakre svenske sproget. Men tiden gikk og Holm måtte bryte møtet av. Han takket oss for samværet og så måtte vi reise. Nu hører stevnet fortiden til, men jeg gjentar: Vi er blitt et minne rikere. — Så takk da dere i Sarpsborg for sam-

været. Til lykke med arbeidet for Guds sak i fremtiden!

Ruben Dammen.

På farten

Saltnes. På stevnet et atter et lite besøk i Saltnes. Vennene hadde fest der på søndag 8. august og broder Alfr. Andreassen fra Fredrikstad var der. Det var forholdsvis bra med folk og br. Andreassen hadde en riktig åpen dør i ordet.

Sarpsborg. På stevnet i Sarpsborg var det mange tilreisende denne gang. Det var særlig langveis fra det kom så mange. Syv-manns musikken fra Halden som deltok har jo alltid god søkning til sine møter når de er her, og denne gang hadde Filadelfia-forsamlingen også innstilt sine møter og deltok i stevnet. Hadde bare anledning til å overvære møtet i Folkets Hus søndag kveld. Det var alt for varmt der så det blev ikke den ro og stilhet som er nødvendig for å få et godt resultat av møtet. Mange dyrebare sandheter kom dog frem og ordet skal bære frukt. Hørte flere uttalte at lørdagsmøtet i Misjonshuset var særlig godt.

Os. Søndag 22. august var br. Bergh og undertegete en tur i Os, som er annekst til Rakkestad. Det var samlet mange folk der og åpent og lett å tale Guds ord. I disse trakter er det lite kristelig virksomhet i det hele tatt. Det er mange slike steder hvor det trengs å virke. Er det ingen av de yngre predikanter som har dragelse og kald til å opta kampen på slike ubrudte felter? Det er bygdelag med stor befolkning og åpne dører for fri forkynnelse i de centrale strøk i Østfold, men det mangler vidner og midler. Kan ikke noen som har råd til det ofre noen kroner til slik sak? Om en predikant er ung og ikke har familie skal det jo mindre til som til en med familie, men noe må der til. Det burde også forsøkes å få

lgang et regelmessig arbeide og ikke bare noen enkelte møter. — La oss tenke over det og legge det frem for Gud. Hvis noen blir minnet om det, kan belp gjerne sendes til Misjons-Røsten, Sarpsborg og de skal bli benyttet til nevnte formål. De frie venner har jo en kasse for de forsømte steder i vårt land og den bør støttes, men da dette blir mere lokalt skulde det vel ikke kollidere med den. G. I.

Stevne i Fevik

Det er en liten oplevelse å kunne reise nedover de skjønne trakter her på Sørlandet nu i sommer-tiden og efter et velnsignet stevne i Rygge hvor mange var samlet og Herren gav en herlig dag, hvor vi kjente det var godt å være, gikk turen tilbake til Moss for å nå båttusen som fraktet oss til Arendal. Her møtte br. L. Larsen oss og fulgte oss frem til stedet hvor vi skulde bo. Det var gildt å møtes med folket i Bethania, hvor vi fikk være med til noen møter og også besøke de omliggende forsamlinger på Eidehavn og Brårvik. Da vi hørte det skulde være stevne i Fevik reiste vi søndag morgen hertil og nådde frem i god tid.

Formiddagsmøtet begynte med sang og oplesning av Pet. 2. 1—10 i tilknytning til en velkomsthilsen, hvorefter forsamlingen vendte sig i bønn til Gud for en velnsignet dag og Herrens ledelse over møtene. Vi fikk kjenne sannheten av: «I som fordom ikke var et folk, men nu er Guds folk. I som ikke hadde funnet miskunn, men nu har fått miskunn». Under formiddagsmøtet blev det vidnet ut fra Ef. 3. 8—12 og Hel. 3. 4—6. «Hans her er vi, såfremt vi holder vår frimodighet og det håp som vi roser oss av fast inntil enden». Br. Andresen leste ut fra Esajas 26. og vidnet over disse dyrebare sannheten, hvorefter br. Hushovd priste Gud for at også han fikk komme til stevnet på Fevik. Han kom for sent til båten som reiste til stevnet på Lyngør, men Herren leder til det beste, derfor

er det så godt å legge sin vei i den allmektiges hånd. På eftermiddagsmøtet blev der frembåret vidnesbyrd fra br. B. Nilsen som er kommet hjem fra China for kort tid siden. Han talte ut fra 1. Mos. 26, 13—24 om Isak som Gud velnsignet og Filistene som kastet igjen brøndene og trettet om de nye brønder som blev gravet, men Isak grov igjen til han fikk en brønn de ikke trettet om og hvor han kunde si: «Nu har Herren gjort det rummelig for oss, så vi kan bli tallrike i landet.» Det lød så herlig til ham: «Jeg vil velsigne dig og gjøre din ått tallrik for Abrahams, min tjeners skyld.» Det lyder til oss idag: Gud vil velsigne oss for mellemmannen Jesus skyld. La ikke fienden tilstoppe kilden, men må den flyte frem. (Joh. 4, 10—14, kap. 7, 38—39).

Fru Schoeder vidnet derefter ut fra Joh. 4, 2—5 om å møte Gud og motta velsignelsen fra ham, og hvordan Gud møtte henne selv i ungdomsdager og siden hadde vist sin trofasthet mot henne. Derefter kom der budskap i tunger med tydning og en herlig sang i tunger med tydning. Halleluja. Hvor det kjennes velnsignet når Kristus blir herliggjort blandt hans folk og de levende vannstrømmers vederkvelelse flyter frem til Guds navns ære og pris.

Aftensmøtet fortsatte i Jesu navn og mange herlige vidnesbyrd blev frembåret av den glade skare som frydet sig i sin Gud og var samlet fra de omliggende steder. Gud skal ha takk for dette herlige stevne som sikkert bragte rik velsignelse til alle som var samlet. (Salm. 103, 1—2). Fevik, 17—8—37. Eders i Jesus

Jens Fjeld.

Stevne på Lyngør

Vennene på Lyngør avholdt stevne søndag 15. august.

Vi var to store fiskeskjører fulle av venner fra Arendal, Klodebrog og Brårvik. Efter en 3 timers reise var vi på den skjønne plass

utnevnt til denne merkelige stilling er pastor John Maillard, og kirken er St. Sthans kirke i Brighton. Maillard har i de siste 15 år vært brukt til manges helbredelser og har nylig utgitt en bok som viser at han har syn for de andre Guds nådegaver også, likesom sannheten om en apostolisk fylde av ånden endog i kirkelige kretser vinner terrang.

Her er ikke stedet for en videre utvikling av pinsevekkelsens historie i de mange land den er nådd til, men de fleste land på jorden har hatt besøk av veknelsen og sett dens frukter. Det synes som om de store hedningefeldd i Kina, India og Afrika nettopp nu har sin besøkelsestid, idet der berettes om at ånden faller alle vegne og underfulle ting skjer. Hundreder av menigheter dannes i de mørkeste egne og sannheten om Jesus som frelser, helliggjører, helbreder, liddøper og kommende konge baner sig vei fra seiler til seiler. I mange land er store hindringer lagt i velen for virksomheten, som f. eks. de tre Europeiske diktaturlande Tyskland, Italia og Russland. Men endog her finnes mange gode menigheter med bibelske medfølgende tegn.

I Russland har veknelsen antatt landsomfattende karakter tross alle forfølgelser. Der sies at der i dette land skal være ca. 10 millioner troende døpte, og en stor del av disse er åpne for pinsevekkelsens sannhet og erfarer åndens gaver og frukter. Langs hele den russiske grense drives en kraftig misjon som i disse dager har en særskilt besøkelsestid, idet åndens vekkellesvinde blåser og skarer på skarer rives med.

regne med ca. 15—20 000 med ca. 250—300 vidner. Der er ca. 60 misjonærer som arbeider på forskjellige felter dels i Syd-Amerika, dels i Afrika, og Asia, likesom det har vært virket i forskjellige forsømte Europeiske land, samt vårt eget Finnmark.

Som følge av den siste åndsutgydelse, har de åndelige gaver lydt på indremisjonsbedehus, i frimisjonslokaler, i frie venners forsamlingshuser, i baptistkirker, ja selv i statskirker på flere steder. Lærer I. A. Dahl beretter nylig om et alliancemøte i en kirke, hvor et budskap i tunger med tydning kom frem, drevet av ånden, og det blev mottatt med åpne hjerter av forsamlingen. Budskapet blev tydet fra prekestolen. Flere teologiske studenter har oplevet en dåp i den hellige ånd og lid, og vært redskaper til sjelers frelse og sykes helbredelser. Sannheten om pinsen og Jesu komme er det centrale i de vekkelser som i disse dager går gjennom vårt land, i hvilke kretser det enn er. Oksfordbevegelsen har også bidratt sitt til at synet på fri virksomhet er utvidet, samt til å vende mennekens blikke tilbake til det apostoliske mønster. Innen slike kretser berettes ofte av videnskapelig utdannede og kultiverte mennesker om moderne mirakler, som fremdeles stadfester at Gud er den samme idag som fordom, og gir alle vantro et slag i ansiktet av virkelighetenes kraftige hånd.

Hvad pinsevekkelsen med sin forkynnelse således har betydd for vårt land, er vanskelig å sette for høyt. Visstnok har en stor del av den oprinnelige og ekte brann sluknet hen på disse steder, men selv her merker man den store lengsel: «Herre forny våre da-

